

UNIAREA POPORULUI

Proprietari: IULIU MAIOR Junior

ABONAMENTUL PLĂTIT ÎNAINTE:

pe un an 10.000 Lei,
pe o jumătate de an 5000 Lei,
pe trei luni 2500 Lei.

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Încălzitori: AL. LUPESCU-MELIN și IULIU MAIOR
Director: ION POPU-CĂMPEANU

Adresa: B.L.A.J. Jud. Târnava-Mică, Telefon Nr. 168

ABONAMENTELE

Încep la 1 Ianuarie, 1 Aprilie,
1 Iulie și 1 Octombrie.

Prețul unui număr 300 Lei

Ieslea din Viflaim

de Ioan Vultur

Acum 1946 ani... După un drum greu de patru zile, Preacurata Fecioară Maria, însoțită de Sf. Iosif, ajunge la Viflaim, trece pe la biroul de recensământ pentru a împlini o poruncă împărătească, plătește darea și apoi se coboară spre Khan, spre ospătăria săracilor, căci începea să se întunece. Dar aici încăperile, nu prea numeroase, sunt rezervate pentru cei bogați și nu pentru ei. Bat la o poartă, bat la alta, dar pretutindeni li-se răspunde: nu este loc.

Neprimiti de oameni, Iosif și Maria descopere o peșteră care servea de grajd. Intră acolo cu o adâncă recunoștință față de Dumnezeu. Însfârșit, pot să se odihnească și ei puțin. Iată însă că, după câteva ore, Preacuratei Fecioare Maria i-se descopere în chip dumnezeesc că a sosit timpul să nască pe Cel fără de început. Se retrage într'un colț, pe marginea unei iesle pentru a-și face rugăciunea. Răpită în extaz și înconjurată de o lumină cerească, îndată după stăruirea nopții, are fericirea de a naște pe Mântuitorul. Dumnezeescul Prunc iese din sânul ei preacurat ca o

rază de soare dintr'un nour strălucitor, fără să cauzeze cea mai neînsemnată durere sau stricăciune, după cum raza de lumină trece prin cristal fără să-l frângă. Preacurata Fecioară îl înfășură în giulgiu curat și i-se închină împreună cu Sf. Iosif, cu păstorii din apropiere, ca unui Dumnezeu. Pruncul înfășurat și așezat pe paie din iesle, răspândește o lumină cerească în jurul său, iar deasupra peșterii cetele îngerești cântă: „Mărire, întru cele de sus, lui Dumnezeu și pe pământ pax!”

Mântuitorul nostru Isus Hristos, Regele regilor și Împăratul împăraților, Stăpânul cerului și al pământului, putea

să se nască într'un palat bogat, în pat de aur, pe haine noi de mătase, dar n'a voit. El și-a ales drept palat o peșteră și drept pat ieslele, cu paie reci pentru a ne da o mulțime de învățături.

Ieslea din Viflaim ne propovăduiește *pacea*. Dumnezeu vine la noi pentru a

ne aduce pacea cea adevărată: pacea omului cu sine însuși, pacea cu ceilalți oameni și pacea cu Dumnezeu. Cuvântul *pace* este primul cuvânt care răsună deasupra omenirii în noaptea de Crăciun. Dar pentru așezarea trainică a acestei păci, dumnezeescul Prunc ne pune două condiții: să ne ferim de egoism și să ne iubim deaproapele ca pe noi înșine... Atâta vreme cât aceste două condiții nu vor fi împlinite, nici pace adevărată pe pământ nu va fi.

Ieslea din Viflaim preamărește *sărăcia* nevinovată. Mulți oameni cred că bogăția: banii, bijuteriile, acțiunile mari dela bănci și întreprinderi, pogoanele

fără număr, ar fi fericire. O, acești „fericiți” știu ceva deosebit... O, pentru avere câte fărădelegi îngrozitoare nu se săvârșesc în fiecare zi și în fiecare clipă?! Mântuitorul a voit să ne învețe deslipirea de bogățiile care atrag inima omului spre pământ și-i împiedecă mintea să se ridice spre cer. El se mulțumește cu o peșteră umedă și rece, cu o iesle cu paie.

Ieslea din Viflaim reasează *copilul* în drepturile sale primite din mâinile Creatorului, de unde a fost alungat de răutatea omenească. Înainte de dumnezeiasca naștere din ieslele Viflaimului, copilul era privit ca un lucru de mic preț. Spartanii îl ucideau în numele lui Licurg, Romanii în numele Statului ș. a. m. d. A doua persoană dumnezeiască, făcându-se prunc, a reasezat copilul în locul de cinste ce i-se cuvine în familie, înconjurându-l cu aureola nevinovăției.

Acolo la ieslea din Viflaim încetează lumea veche cu patriarhii, cu profeții, cu templul din Ierusalim. Acolo ia sfârșit întunerecul idolatriei în care căzuse omul din cauza mândriei. Acolo se frânge bezna care a apăsât atâta vreme mințile. Acolo începe o lume nouă, lumea care aduce închinare adevăratului Dumnezeu, lumea adevăratei culturi și adevăratei civilizații. Ce ar fi, oare, omenirea fără dumnezeiasca naștere de acum 1946 de ani, cu șirul de profeți care au prezis-o și cu cortegiul de sfinți, de virtuți și de transformări sociale?! Cu adevărat, lângă ieslea din peștera Viflaimului s'au întâlnit trecutul cu viitorul omenirii... Acolo s'au oprit râurile veacurilor pentru a și croi o nouă alvie.

Multe am avea de spus în legătură cu ieslea sfântă din Viflaim. Cred că am spus totuși îndeajuns pentru a Vă îndemna ca să Vă opriți cu mintea și cu inima în această zi de Crăciun în fața ieslelor sfinte și să respirați cu Preacurata Fecioară Maria, cu Sf. Iosif și cu bunii păstori, cu cei dintâi adoratori ai lui Isus, prima adiere a lumii noi.

Grăunte sufletesti

Darul Crăciunului

În bisericile creștine, pentru a 1945 a oară se aprind luminile prăznuirii, iar credincioșii se reculeg în adorație și rugă. Preoții Domnului tâlcuesc misterul Intrupării — minunea prevestită de Dumnezeu în grădina paradului, reinnoită dealungul sutelor de veacuri și așteptată cu atâta nădejde de generațiile care s'au perindat pe scena acestei sbuciumate vieți. E sărbătoarea împlinirii așteptărilor, minunea minunilor: întromenirea Fiului lui Dumnezeu.

Când Domnul Dumnezeu i a scos pe Protopăriații noștri din rai, le-a aruncat în suflet semănta nădejdii într'un Răscumpărător care va împăca cerul cu pământul și va repara greșala ce a răvășit întreg planul creațiunii. Și veacurile au trecut ducând în marea veșniciei așteptările și caznele sufletelor care se voiau înfrățite și împăcate cu Dumnezeu. La plinirea vremii cerurile închise de trufia omului s'au deschis și crainicii Domnului au trimis lumii vestea minunii împlinite în sălașul din Viflaimul lui Iuda.

Nu ne vom opri asupra evenimentelor, nici nu vom descrie cadrul în care s'a întâmplat Nașterea după trup a Fiului lui Dumnezeu. În noaptea Crăciunului colindătorii le vor aminti la ferestre, iar amintirile copilăriei își vor depășa firul în sufletele noastre sbuciumate. Vom cânta să tâlcuim rostul Intrupării Cuvântului și urmările ei pentru viața noastră de creștini.

Pruncul din ieslea Viflaimului este Fiul lui Dumnezeu, de o ființă cu Tatăl, Dumnezeu atotputernic ca și El. Prin El s'au făcut toate câte s'au făcut, în cer și pe pământ. S'a făcut om din dragoste nemărginită pentru noi. Trezeci și trei de ani a petrecut între noi, sărac printre săraci, propovăduind învățătura iubirii lui Dumnezeu și a apropielii, arătându-ne cu pilda vieții Lui, cum trebuie să fie un fiu al lui Dumnezeu și dându-ne mijloacele necesare pentru ca viața noastră să fie o evanghelie vie, trăită. În Vinerea Mare, prin jertfa de pe cruce ne a împăcat cu Tatăl cu care ne-am dușmănit prin Adam. După Înviere a mai rămas pe pământul durerilor

noastre patruzeci de zile orânduind Biserica, căreia i-a încredințat misiunea de-a continua opera mântuirii noastre cu Tainele prin care ne dă ajutorul Său: *harul sfinților*.

Isus Hristos nu s'a mulțumit numai să ne împăce cu Dumnezeu Tatăl, să umple prăpastia deschisă de Adam între cer și pământ, ci s'a înfrățit cu noi, ne-a unit pe toți în El. Noi cei care credem și ne-am botezat în El, suntem uniți Lui într'o legătură nedespărțită: „Căți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați și îmbrăcat” Unindu-ne Lui, prin botez, ne a făcut frați ai Săi și fii ai lui Dumnezeu, din „fii ai mâniei” cum eram după Adam. Așa încât Dumnezeu când ne privește ne vede frați ai Fiului Său și deei fii. Iată de ce, în vățându-ne să ne rugăm ne-a spus „Când vă rugați, ziceți așa: Tatăl nostru carele ești în ceruri...”

Apostolul cu suflet de văpaie, pe drumul Damascului a fost întrebat „Saule, Saule de ce mă prigonești?”. Și s'a mirat Saul că Isus cel înălțat la cer suferă în creștinii pe care el îi prigonea. A înțeles atunci că fiecare creștin e un alt Hristos, un alt fiu al lui Dumnezeu care trebuie să țină locul lui Isus aici pe pământ, să cunoască și inbească pe Tatăl așa cum a făcut El. De aceea în epistolele lui aduce mereu aminte creștinilor acest adevăr: „Voi sunteți trupul lui Hristos... Au nu știți că voi sunteți biserica lui Dumnezeu și Spiritual sfânt locuște în voi?”. Împreună cu El formăm un trup: Isus e capul, iar noi suntem mădulările. Și ca creștinii să înțeleagă mai bine unirea lor cu Hristos le spune că Isus este trunchiul pomului, iar noi altoiți pe acest trunchi al vieții ca roadele noastre să fie vrednice de viața vecilor.

Mult mai frumos vorbește însă Isus când se aseamănă cu vița de vie, iar pe noi cu mlădițele viței: „Eu sunt vița, voi mlădițele... Rămâneți în mine și eu voi rămânea în voi. După cum mlădița nu poate să aducă roadă dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți să aduceți roadă dacă nu rămâneți în mine. Cine rămâne în mine și în cine rămân eu, multă roadă aduce; căci despărțiți de mine nu puteți face nimica...”

Isus Hristos ne-a unit deci cu El în așa măsură că ne-a făcut frați ai Săi și deci fii ai lui Dumnezeu. Noi nu vom fi dumnezei ca

El, dar vom fi îndumnezeiți de grația dumnezeiască, ajutați de ea. El este Fiul lui Dumnezeu după natură, noi fiii lui Dumnezeu — după dar — prin grația sfințitoare. Această legătură tainică trebuie să rămână mereu între noi și El, altfel viața noastră nu rodește fapte vrednice de cer cum nu rodește mlădița despărțită de viță. Și această despărțire o face păcatul de moarte, care ne face dușmanii lui Dumnezeu. Ca unirea să fie deplină ni se dă ori de câte ori vrem, în sl. Cuminecătura.

Unindu-ne Lui, Isus vrea să-și continue în noi viața, să-L iubească pe Tatăl prin toate sufletele. Fiecare creștin va trebui deci să se străduiască în așa fel ca Isus să trăiască în El și aceasta o face când se ferește de păcatul de moarte. Sl. Pavel a putut să spună: „Viața mea e Hristos... Eu trăiesc, dar nu sunt eu, ci în mine trăiește Hristos”. Ce fericit este creștinul care poate să spună: Ceeace fac eu și Hristos ar face, sau: Isus nu s'ar rușina de faptele mele. Sfintei Caterina de Siena i-a spus odată Isus: „Privește-te, Caterina!” Și privind-se, a văzut pe Isus în ea.

Cine trăiește așa, e o evanghelie vie; el predică pe Isus și preamărește pe Dumnezeu: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca văzând oamenii faptele voastre să-l preamărească pe Tatăl din ceruri”.

Cine trăiește unit cu Isus este un „alt Hristos”, un alt fiu al lui Dumnezeu, o biserică vie în care Treimea preasfântă și-a făcut sălaș. În sufletul lui Dumnezeu trăiește și lucrează prin el. Acela poate, la invitarea pe care preotul o face la Liturghie „pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm”, poate răspunde cu toată sinceritatea: „Ție, Doamne”.

Iată darul Crăciunului! Cea mai frumoasă prăsuire a lui ar fi să ne oprim cu gândul la aceste adevăruri sublime iar cea mai frumoasă recunoștință și mulțumire, să căutăm — ferindu-ne de păcatul de moarte — să rămânem uniți cu Isus, să-L lăsăm să-și trăiască viața sub speciele fapturii noastre îndumnezeite de harul răscumpărării Sale.

„Hristos pe pământ, înălțați-vă!”

Părintele Crișanu

Foita „Unirii Poporului”

Oameni mari ai timpului nostru

Mulțimile au arătat totdeauna o dragoste nețărmurită față de oamenii mari, de conducătorii de popoare, de mari generali și de geniile artei și științei. Lumea a simțit în toate timpurile că istoria în mare parte e dirijată de ei, că progresul e rezultatul străduințelor lor de zi și de noapte, că soarta omenirii e legată de apariția în momente supreme a oamenilor mari, care știu să găsească soluțiile pentru ieșirea din impas și știu să indice calea cea bună. Ei sunt expresia aspirațiilor mulțimii și cei mai vazeici stăpâni ai idealurilor de bine și progres ale popoarelor.

Să ne gândim numai la rolul pe care l-a avut Generalissimul Stalin în acest crunt război de apărare a omenirii împotriva dictaturilor care amenințau libertatea popoarelor! Să ne gândim la avântul și eroismul pe care le-a iasullat popoarelor sovietice în lupta lor de apărare a patriei!

Dar dragostea pe care au arătat-o cetățenii americani față de președintele Roose-

velt? Prezența lui e vie și acum după moarte și idealurile lui de pace și progres inspiră politica americană de azi. Roosevelt a depășit granițele continentului american, devenind al omenirii întregi. Pretutindeni în lume numele lui e rostit cu respect, căci a fost salvatorul omenirii într'unul din cele mai grele momente ale istoriei ei.

Al treilea titan al timpului nostru, Winston Churchill, e înconjurat de simpatia tuturor. O afirmație de-a lui către război, de plasările lui sunt urmărite de pretutindeni, îndemnul lui găsește ecou în sufletele oamenilor din orice parte a globului. El e considerat ca un binefăcător al omenirii, o lumină în haosul pe care l-au lăsat dictaturile în lume.

Dar nu numai această trinitate a biruinței de azi e urmărită de dragostea mulțimilor entuziaste.

Generalul De Gaulle, salvatorul Franței, care trăiește la Colombey-les-deux-Eglises, miș sat francez, într'o izolare voită, e respectat pretutindeni în lume și înconjurat de dragostea fără rezerve a tuturor Francezilor. Zilele primește o corespondență atât de voluminoasă încât îi trebuiesc aproape două ore pentru ea să expedieze ceea ce el numește „afacerile carente”. Din toate părțile Franței, generalul De Gaulle primește scrisori în care

i se cer lămuriri asupra teoriilor sale politice și sociale, este aprobat sau i-se aduc unele critici. În istoria de azi a Franței generalul De Gaulle este o prezență de care se ține seamă, de care trebuie să se țină seamă.

Dar generalul Eisenhower, învingătorul Germaniei? Înțelegerea lui în America, la sfârșitul războiului, a fost un adevărat marș triumfal. Mulțimile au năvălit să aplaude pe generalul victoriei și cuceririlor lui, care aminteau de idealurile umanitare pentru care s'au adus jertfele fără de număr ale războiului, au fost sorbite cu nesăț.

Și alții și alții... care au contribuit cu mintea și talentul lor la realizarea aceluiași ideal care, dela nașterea Pruncului Isus, răsună peste veacuri: *pe pământ pace, între oameni bună voire!*

Neamul românesc își manifestă cu fiecare prilej iubirea sinceră față de M. S. Regele Mihai I. În decursul acestui război, M. S. Regele Mihai I a dovedit că știe citi în sufletul poporului Său, că îi cunoaște idealurile și aspirațiile, că s'a identificat cu destinul lui. Ziua de 23 August 1944 a fost darul cel mai de preț pe care Regele Mihai I l-a făcut poporului românesc. În acea zi tânărul rege a dovedit prevedere, înțelepciune politică și eroism — și în mijlocul furtunei a

Un Crăciun acum 300 de ani

Țara noastră, binecuvântată de bunul Dumnezeu cu atâtea bogății, a atras, din cele mai vechi timpuri și hoarde pradălene dar și oaspeți singuratesi, veniți din țări depărtate. Când acești musafiri pașnici părăseau pământul și neamul nostru ospitalier mulțumiți, și se nimerău să fie oameni cu învățătură, așterneau în scris frumoase amintiri despre noi, care pe calea tiparului, ajungeau la cunoștința lumii întregi. Astfel ni s'au păstrat, în scrierile unor călători străini ce s'au abătut pe meleagurile noastre, o seamă de observații despre viața, obiceiurile, stările și întâmplările de pe la noi, în decursul veacurilor.

Așa, de pildă, dacă voim să ne înfățișăm ochilor minții, cum petreceau strămoșii noștri de acum 300 de ani sărbătorile Crăciunului, în vremea domniei harnicului și viteazului voievod *Matei Basarab* (1633-1654), avem prețioase însemnări făcute de diaconul *Pavel din Alep*, care, împreună cu patriarhul *Macarie al Antiohiei* (Siria) sosea la curtea bătrânului domn muntean din Târgoviște, în ajunul Crăciunului anului 1653.

Patriarhul *Macarie*, atras de renumele și bogăția lui *Matei-Vodă* a venit, cu diaconul *Pavel*, să ceară ajutor bănesc pentru credincioșii săi din răsărit. Vizita aceasta s'a întâmplat să cadă chiar în preajma sărbătorilor Crăciunului. De aceea, *Pavel din Alep* scrie că, pregătindu-se pentru Crăciun, în ziua de *Sf. Ignat*, Muntenii obișnuiesc a tăia porci, pe cari li spânzură în cuie pentru praznice, iar țipetele lor ajung până la cer. Apoi, cu o zi înainte de ajunul Crăciunului, se pregătește la Curte vânatoarea domnească (mărturiile ce ne-au rămas dela călătorii străini se referă mai cu seamă — cum e și firesc — la ceea ce se petrece cu această ocazie la curțile domnești), de unde voievodul, cu multă pompă, conduce peste zecă mii de oameni, la asemenea îndeletnicire, fiind obiceiul ca în astfel de ocazii să fie servite la masa Domnului pentru prânz, bucate provenite din propriul său vânat. Și diaconul *Pavel* a fost martor la înapoierea vânătorilor lui *Matei Basarab*, cari în seara zilei veneau, urmați la dis-

rostit cuvântul de ordine care avea să aducă zorile biruinței. Strângând în mânuachiu toate forțele națiunii, le-a aruncat în lupta de eliberare, salvând viitorul neamului și țării românești. Cei căzuți în lupte, au murit cu numele lui pe buze, cei rămași l-au așezat temei pentru nădejțile lor. Să ne mai mirăm că Regele *Mihai I* este atât de popular? Poporul își cunoaște salvatorul, își iubește salvatorul. Istoria neamului îl va așeza la loc de cinste, între marii voievozi „descălceători de țară, dătători de legi și datini...”

Acum când, de sfântul praznic al Nașterii Domnului, răsună iar în lume cântarea îngerilor: „Mărire intru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voie” — omenirea își îndreaptă nădejțile către oamenii mari ai timpului nostru, ca să realizeze cu un ceas mai de vreme idealul care s'a rostuit în noaptea sfântă: *pace pe pământ și bună voie între oameni...*

Radu Brateș

Trândăvia roade puterile minții, precum roade rugina fierul.

Economia te satură, risipa te flămânzește.

tanță, de care pline de porci sălbatici, iepuri, vulpi și păsări.

Serviciul religios în Ajunul Crăciunului, spune *Pavel din Alep*, s'a desfășurat după obiceiul din Constantinopol: după tragerea clopotelor, poporul a intrat în biserică îndată după amiază și n'a mai ieșit până seara. Că lătorul străin mai scrie că seara în spre Crăciun e obiceiul ca toți preoții din diferite orașe, însoțiți de săraci, citeși și coriști, să se adune în cete, purtând icoane, și să umble prin oraș toată noaptea, vizitând casele boierilor și dorindu-le bucurie în ziua de sărbătoare a Nașterii Domnului. În Târgoviște, prima lor urare a fost pentru Domnul Țării. Ei umblă astfel toată noaptea, cântând nașterea Mântuitorului *Isus Hristos*. Fiecare om sărută icoana și le dă câte ceva; însă abia ies unii că alții le urmează, și așa dela înserate până în zorii zilei. În același fel umblau tăutarii, toboșarii și fluerații, colindând în bandă toată noaptea din spre Crăciun și chiar în noaptea următoare, pe la casa boierilor celor mari, astfel că trebuie ținută sau ușa încuiată, sau... punga deschisă!...

Tot în ajunul Crăciunului, mai spune *Pavel din Alep*, boierii *Moldovei* și *Munteniei* obișnuiesc a oferi Domnului daruri, fiecare după rargul său, iar în dimineața sărbătorii Nașterii Mântuitorului, voievodul li îmbracă cu caftan (haine noi).

În ziua întâia a Crăciunului, asistă toți boierii la slujba religioasă alături de Domn și Curtea lui, slujbă făcută cu mare pompă, cu făclii de ceară, aprinse, ținute de fiecare în mână. *Vodă* se'achina cu multă smerenie și săruta icoana sfântă a Nașterii pe care i-o prezenta *Vlădica* înconjurat de preoți în odăjdii bogate. La ieșirea din biserică se arunca bani calicilor, cari se strângeau în număr mare în această împrejurare, la ușa bisericii.

Urmează apoi masă mare, domnească, muzica răsună, iar când Domnul se așeza la masă se făcea „s'obozire de tun” (bubuie tunurile!). Se'ncepe o conversație în care se amestecă și multe glume, apoi cântece religioase ale corului preoților și copiilor de casă.

Vinul curgea în pahare mari de tot, iar urările și închinăciunile nu mai conteneau;

se bea pentru Domn, pentru sărbătoarea Crăciunului, pentru capul bisericii, până noaptea târziu când *Vodă* dădea semnalul de plecare, ridicându-se dela masă. La ieșirea dela ospăț se împart iarăși daruri, caftane și batiste în care se cususeră bani de argint.

În apartamentele ei, separat, Doamna prezida masa la care erau invitate „giupăneșele” (soțiile boierilor). Câteodată masa era prelungită până în crăpatul zorilor, urmată de dans: „aducea Domnul pe Doamna cu toate giupăneșele, și se făcea un jocu de obsce. Domnul cu Doamna și boierii cu giupăneșele”.

În ziua a doua de Crăciun Domnul primește pe dascălii școalelor cu elevii cei mai buni; fiecare elev face Domnului urări, sărutându-l mând și primind bacșiș dela marele vistiernic. Iar în ziua a treia Domnul primea pe egumenii (călugări) greci ai mănăstirilor din capitala țării.

Petrecherile se prelungesc până la ziua aibă prin casele oamenilor mai cu stare. Țara era îmbelșugată cu de toate și lunga domnie a lui *Matei Vodă* fusese o epocă de prosperitate și înflorire pentru Țara Românească.

O constatare interesantă a lui *Pavel din Alep* e următoarea: deși a fost surprins de mulțimea oștilor din Țara Românească și de mulțimea cărciumilor unde se vindeau băuturi alcoolice „cu toate acestea, în aceste patru zile (ale Crăciunului) n'am văzut între ostași beție sau rănire oriucidere... ci, din contra se plimbau sobri și drepti, sau ședeau ca niște oameni în toate simțirile”. El găsește că nu-i adevărat ce se spune la ei, în Siria „cum că, creștinii de aici ar fi petrecând tot în beție”. Deși cărciumile erau deschise tot timpul, oamenii — fiind de ispravă — nu-și beau mințile și nu stricau buna rânduială ce trebuia să domnească în aceste zile sfintelor. Dacă ar veni și astăzi *Pavel din Alep*!

Teodor Seiceanu

Bune de știut

Sunt unii oameni care spun, fie din neștiință fie din răutate, că Biserica nu așează între sfinți decât numai episcopi și preoți. Sunt alții iarăși care cred, foarte greșit, că numai fețele bisericesti sau mănăstirești pot să se sfințească. Adevărul este că oricine se poate sfinți dacă vrea, și că Biserica a ridicat între sfinți oameni din toate straturile sociale. Așa *Sf. Izidor Plugarul*, a fost plugar, dupăcum îl arată și numele; *Sf. Elie*, patronul ferarilor și mecanicilor a fost măestru ferar, și a. m. d.

Chiar și în zilele noastre, Biserica se pregătește să ridice la cinstea altarelor pe următorii mireni: *Ioan Jossa* († 1828), servitor la tribunalul din Neapole; *Nuntio Sulprizio* († 1836) ucenic mecanic; *Domnie Savio* († 1857) elev de liceu; *Ed. Dorner*, († 1866) ofițer; *Gaston de Sonis* († 1884), general; *Fr. Tovint* († 1897), avocat; *Aloislu Avellino* († 1900), zidar; *Contardo Ferrini* († 1902), profesor univ.; *Philibert Vrau* († 1905), mare industriaș; *Camil Feron* († 1908), medic; *Paul Perazzo* († 1911), funcționar la căile ferate; *Matt Thalbot* († 1925), muncitor la fabrică; *G. Frassati* († 1925), student universitar; *Iosif Moscati* († 1927), medic; *Artstide Leonari* († 1928), inginer, și alții.

Orice om poate ajunge sfânt, numai să vrea să urmeze prescisele și sfaturile Sfintei noastre Biserici.

Colind

Lerui-Ler...
Cântă îngerii în cer!

O fecioară precurată
Născu fiu fără de tată.
În scutece l-a nășat
Și în iesle l-a culcat.
Îngeri au venit din cer
Ca să-i, oante
Lerui-Ler...

Iată astăzi s'a născut
Cel așteptat de demult.
Bucurie-i pe pământ
Că s'a născut Fiul Sfânt
Și toți îngerii din cer
Li cântă Lui
Lerui-Ler...

Să se bucure creștinii:
Azi e ziua mântuirii
S'a născut Domnul *Isus*,
Cântă îngerii pe sus,
Steaua lucește pe cer...
Lerui Doamne
Lerui-Ler...

Iacob Suciu
Com. Valea-Largă, jud. Turda

Crăciunul la diferite popoare

Mulți cred, că sărbătorile Crăciunului se prăsnesc de către toată creștinătatea, încă dela Nașterea Mântuitorului. Inceputul însă s'a făcut mult mai târziu.

Sfinții evangheliști nu pomenesc în scrierile lor, ziua și luna când s'a născut Hristos, ci se mărginesc să dea doar indicații de loc și împrejurările Sfintei Nașteri. Cei dintâi creștini nici n'au sărbătorit Nașterea Domnului.

După scriitorul Adolphe Bittard, această sărbătoare s'a orânduit pentru întâia dată în anul 139, de către Sf. Telesphor, urmașul Papei Sixt I și timp de aproape două veacuri s'a serbat — de cele mai multe ori — în luna Mai.

Un episcop creștin, anume Clement din Alexandria, spunea că Isus s'a născut la 19 Aprilie, iar alți episcopi propuneau datele de 28 Martie sau 29 Mai. Abia în anul 354, papa din acel timp într'o adunare de mari învățați teologi, a hotărât ca nașterea Mântuitorului să fie sărbătorită la 25 Decembrie.

Pe vremea aceea, sărbătorirea se făcea numai în cadrul bisericii.

Biserica răsăriteană n'a început sărbătorirea Nașterii lui Isus Hristos, decât din anul 376 și numai din veacul al IV-lea, Nașterea Domnului se celebrează oficial de către toată lumea creștină.

În legătură cu prăsnuirea sărbătorilor sunt fel de fel de obiceiuri, cari variază dela o țară la alta.

In Italia

și mai cu seamă la Neapole, cu prilejul stințelor sărbători ale Nașterii Domnului, țărani își părăsesc ogoarele spre a veni la orașe, unde cântă din ușe în ușe, melodile lor frumoase. Păstorii îmbrăcați în cofoc de oaie și cu opinci în picioare, coboară din muți și cântă prin orașe, din cimpoi și fluier. Unul din ei, costumat în sperietoare, se numește „Befano“ și împarte daruri copiilor.

În unele provincii italiene este încă obiceiul ca, într'un leagăn în mijlocul unei camere, să se așeze o mică păpușe care reprezintă pe pruncul Isus. În jurul acestui leagăn se cântă, se mănâncă și se bea.

În Sicilia, Crăciunul e anunțat prin cântece din cimpoi. În noaptea de Crăciun, slujba religioasă se face în aer liber, iar după slujbă flăcăii întind jocuri cu fetele. Copiii împart cozonaci și smochine.

La Veneția, în noaptea Crăciunului se fac descănțete și se pronunță cuvinte despre care se crede că au puterea de a tămădui copiii bolnavi.

In Grecia,

Crăciunul e sărbătoarea gălăgiei. În ajun, nimeni nu doarme. Dela miezul nopții încep focurile de pistoale, puști și rachete. Toți sunt veseli și prietenoși. Cei bogăți își împart proviziile cu cei săraci, sgârșii se fac darnici, iar datorășii în neputință de a plăti, sunt iertați.

In Anglia,

Nașterea Domnului se sărbătorește cu multă ceremonie. Pentru toți Englezii, ziua de Crăciun e o zi de reculegere și înălțare sufletească, oriunde s'ar afla: pe întinsul nemărginit al mării, acasă, sau în colonile îndepărtate. Se mănâncă mult, în special paseri și nici o masă nu e lipsită de budincă, o prăjitură cântată mult de englezi.

În timpuri de liniște era obiceiul ca familia regală să și petreacă sărbătorile Crăciunului la castelul din localitatea Sandringham,

a cărei populație era foarte mândră de această cinste, fiindcă regale obișnuia să dea mâna cu toți bărbații, iar regina stătea la sfat cu femeile. La solemnitatea împărțirii darurilor din pomul de Crăciun, la castel, luau parte toți țărani din sat și fiecare primea un dar.

In Franța,

în unele regiuni; — ca și la noi — e credința, că vitele vorbesc în noaptea de Crăciun, dar e bine să nu fie auzite de nimeni. Copiii colindă din casă în casă însoțiți de un miel frumos împodobit cu panglici. În familie, Crăciunul se sărbătorește cu multă veselie, iar cina are loc la cel mai în vârstă.

In Germania,

sărbătorile Crăciunului încep la Sf. Nicolae și nu se termină decât la Bobotează.

În ajunul Sf. Nicolae, copiii își așează ghetele frumos curățite la uși sau ferestre, pentru ca Sfântul să aibă în ce lăsa darurile pentru cei cuminți. Celor neascultători le lasă câte o nua. În ziua de Sf. Nicolae, cete de credincioși dau spectacole religioase la casele celor mai înstăriți, primind în schimb daruri.

În 12 Decembrie, de Sf. Luca, — Sărbătoarea Luminei — toți fac rugăciuni, de seară până la miezul nopții.

Joie, înaintea Crăciunului, tinerii și bătrânii merg cu colindul la toate casele, bătând cu ciocane sau bastoane în porți și aruncând în ferestre cu mazăre sau linte. Seara târziu, în ziua de Ajun se celebrează liturgia, apoi e masă — la miezul nopții — și împărțirea darurilor din pomul de Crăciun.

In Polonia,

în orașelul Pirsz, se păstrează un obicei original în noaptea Ajunului, cetățenii se duc în marginea orașului unde așteaptă sosirea lui Moș Crăciun, care într'adevăr vine. Bine înțeles, e un locuitor din oraș, costumat după chipul moșului din legendă. Moșul acesta însă nu aduce daruri, ci din sacul lui scoate teancuri de hârtoage cari cuprind cereri și plângeri ale cetățenilor adresate autorităților din numitul oraș. Aceste hârtii, Moș Crăciun le citește în fața reprezentanților acestor autorități cari ascultă și-i promet Moșului, că toate cererile vor fi împlinite.

In Algeria

și în toate țările Africii de Nord, creștinii au obiceiuri cari amintesc de timpuri când locuitorii acestor țări se închinau la idoli.

În noaptea Crăciunului, în fiecare casă se pregătește o masă în mijlocul căreia se află un mănunchi de crengi de maslin. Familia se așează în jurul mesei. Înainte de a începe gustarea bunătaților, tatăl și cel mai mic copil se așează în ganun hî în fața sobei și adresează zeului focului o rugăciune, în care li cer ajutor pentru copiii orfani și săraci, pentru bătrâni și pentru cei aflați în călătorii îndepărtate. Apoi începe împărțirea darurilor din pom și masa. Tradiționalul curcan fript e tăiat și împărțit de tatăl familiei.

Cea mai mică fetiță din familie, îmbrăcată în alb și cu beteală pe cap — timp de trei zile — păzește focul să nu se stingă.

Grigore Pop-Câmpeanu

Un mare pod peste Volga

La Astrakhan s'a început construcția unui nou pod peste Volga, pentru traficul pe șosea și de cale ferată. Acest pod va fi prevăzut cu o parte mobilă (mișcătoare), astfel încât să permită trecerea vaselor pe sub el. El va asigura legăturile de cale ferată dintre Astrakhan și regiunile industriale din zona stepelor.

Ieslea din peștera Viflaimului

Creștinii buni au avut totdeauna un sfânt respect față de ieslea din peștera Viflaimului în care s'a născut Mântuitorul lumii.

Mama Sfântului Ignățiu de Loyola, *Marina de Balda*, femeie dintr'o familie ilustră a Spaniei, simțind că se apropie timpul să nască pe acela care trebuia să devină într'o zi fondatorul celui mai puternic ord. călugăresc, a cerut să fie dusă în grajd, pentru ca acolo să nască. Ea nu s'a crezut nici decum demnă să aibă în durerile nașterii un culcuș mai moale și mai comod decum a avut Maica Domnului.

Ieslea în care s'a născut Mântuitorul a fost adusă din Viflaim la Roma, prin veacul al VII-lea, împreună cu câteva bucăți de stâncă din pereții peșterii. Putinele bucăți ce au mai rămas din aceste iesle sunt în hese într'un dulap de argint din Biserica *Santa Maria-Maggiore*. Sunt expuse spre venerare în noaptea de Crăciun.

Colindă

Sculăți boieri, sculați toți
Sculăți mireni și preoți,
Sculăți tineri și bătrâni
Sculăți-vă voi creștini,
De vedeți cerul sălind
Ș-auzți îngeri cântând:
Mărire sus lui Dumnezeu
Și lui Hristos, Fiul Său,
Pe pământ să fie pace
Așa Domnului îi place,
Între oameni veselie
Și o sfântă bucurie,
Că s'a născut Mesia
Din Fecioara Maria,
S'a născut astăzi Hristos
Lumii de mare folos,
Nu 'n palate împărătești
Ci 'n iesle dobitocești;
Prorocii se veseleau
Și pe Dumnezeu măceau,
Căci văd astăzi împlinite
Cele prin ei proorocte,
Și trei crai din Persia
Au venit în Iudaea,
Alți la păstori spunea
Unde e-l născut era.
Veniți acum, veniți toți
Ai lui Adam și nepoți,
Venți, venți și grabți
Toți împreună măciți,
Veniți săraci și bogăți
Și cu frică vă închinați
Ca de-acum până 'n vecie
Mă la Domnului să fie!
Auzi-ne împărate
Isuse Adevărate,
Între mulți ani viitori
Și 'ntre aceste sărbători!

(Auzită dela Vasile Corbean, orb, din comuna Sâncel)

Culeasă de Prof. TEODOR SEICEANU

Reducerea circulației trenurilor de persoane. Direcția Generală C. F. R. a luat hotărârea ca dela 12 Dec. 1946 să reducă unele trenuri de călători. Vor rămâne în circulație pe liniile de mare distanță București—Timișoara, București—Arad; un tren rapid și un tren de persoane. Rămân în circulație toate trenurile automotoare și trenurile curse de persoane pentru folosința muncitorilor. Pe liniile secundare rămân în circulație câte un tren de persoane cu aburi.

Toată oastea creștinească

— Colindă —

Toată oastea creștinească
Astăzi să se veselească,
O stea mare s'a ivit
Sus la sfântul răsărit,
Și strălucia cu tărie
Vestind mare bucurie,
Căci veșnicul Dumnezeu
A trimis pe Fiul Său,
Să se nască 'n Viflaim
Precum prorocit avem.
Și să facă mântuire
Dela veșnica peire,
Lui Adam celui căzut
Cu tot neamul de demult,
Ca și la călători toți
Următori ai lui nepoți.

Mântuirea se vest-ște
Precum steaua strălucește.
Că la sfântul răsărit
Sfânta lege s'a sădit.
Legea sfântă-a Domnului
Mântuirea omului.

La apus și mieznoapte
Era întinerie foarte,
Iar la răsărit lumina
Sfânta lege-i rădăcină
Sădită de Dumnezeu
Prin Cel iubit Fiul Său.

Răsăritul cel de sus
S'a vestit și la apus,
Și 'a părțile lumii toate
Precum și la mieznoapte,
Că s'a născut pe pământ
Astăzi Mesia Cel sfânt.
Aceasta o au dovedit
Și trei crai din răsărit.
Și păstorii s mărturie
C'au văzut ce-avea să fie.
Când îngerii sus cântau
Și ei încă fuserau,
Intru cinstea lui Isus

Cu puterile de sus,
Alergat-nu ca să vadă
Ce să fie-atâta rază?
Și aflară 'nfășiat,
Pruncul în iesle culcat
Și Fecioara Preacurată
Lângă El sta supărată,
Că în Viflaim oraș
Nu și-a căpătat sălaș
Ș-a născut pe Fiul Sfânt
La iesle jos pe pământ.

Irod, marele 'mpărat
Foarte rău s'a supărat,
Din vorba celor trei crai
S'a făcut un mare vai.
Ca și Iuda cel vicloș
S'a făcut mare dușman.
Pe toți pruncii i-a tăiat
Căți împrejur i-a aflat.
Ș-a gândit făr' de folos
Să-L taie și pe Hristos,
Gândit-a a tirăne
Fund om rău la mână.
Pe Hristos nu L-a tăiat
Tatăl Sfânt L-a apărat,
Că un inger a trimis
De-a spus lui Iosif în vis
Al lui Irod eugot rău
Spre Fiul lui Dumnezeu.

Și-a sculat pe Maria
Și au fugit din Iudaea,
Până în Egipt s'au dus
Cu dulcele prunc Isus,
Ș-au scăpat de moarte grea.
Căci Irod făcea ce vrea.

Scapă Doamne cu tărie
Pe toți cari se roagă Tie,
Și praznicul luminat
Car' cu drag l-am așteptat,
Fa-l la toți de bucurie
Amin, Doamne! Slavă Tie!

I. H. L.

— auzită din comuna Calvaser —

Serbarea pomului de Crăciun la Școalele din Blaj

I. *Liceul teoretic de fete „Sf. Ecaterina”.* În ziua de 16 Decembrie c. a dat o frumoasă și reușită producțiune. S'au cântat mai multe colinzi. Corul fiind condus de eleva Jana Mihailescu din cl. VIII. S'a predat o scenetă cu „Moș Crăciun”, care aduce daruri copiilor buni. Rolul lui Moș Crăciun a fost susținut de eleva Moșneag Nina din cl. VII, iar în rolul copilei a fost Barna Lucia, cl. I.

Au recitat poezii, elevele Zlăvog Susana cl. VII și Sabău Lucreția cl. VIII.

Pe urmă s'a predat un tablou cu „Nașterea Domnului”, în rolul Maicii Sfinte fiind eleva Barna Minerva cl. VIII, în rolul Sf. Iosif, eleva Sabău Lucreția cl. VIII, a Crailor, elevele D. Manclulea cl. V, Maxim Maria cl. VI și S. Doctor cl. VI, iar în rolul păstorului Mărioara Florea cl. VIII. Ingerași mai multe copile din cl. I.

II. *Liceul Comercial de fete „Regina Păcii”.* În 15 Decembrie c. a dat un concert de colinzi, care a reușit foarte bine. Corul elevelor, condus de Evelina Păcurar din cl. VIII a cântat atât de frumos colinzile: „O ce veste minunată”, „Praznic luminos”, „Din an în an”, „Doamne a Tale cuvinte”, „Ce ați văzut păstori”, „Cetiniță cetioară”, „Ziurei de zi”, „Nouă azi ne-a răsărit”, și altele. Au recitat poezii elevele N. Cârnașiu, cl. VII și S. Hurducaș cl. VII. Publicul numeros care a participat a rămas foarte încântat de aceasta producțiune.

III. *Serbarea pomului de Crăciun a Școlii de Aplicație de pe lângă Școala Normală de Fete „Mitropolit Suciul”* a avut loc în 15 Dec. la Institutul Recunoștinței. Serbarea a fost pregătită de Dș. inst. Otilia Stoica și de Dna inst. Augusta Cristea sub conducerea Dnei dir. Virginia Puia. Cu această ocazie s'au împărțit daruri copiilor. S'au remarcat Dș. Tiți Galoș, cl. VIII norm. și elevele Cristina Borcea IV aplicație, Dia Gruita cl. IV aplicație și Corina Borcea cl. II aplicație.

IV. *Liceul de băieți Sf. Vasile cel Mare.* Societatea de lectură „Timoteiu Cipariu” a elevilor liceului în ziua de 14 Decembrie a aranjat o frumoasă serbare a datinelor de Crăciun. Elevul Blăjan Eugen cl. VIII a ținut o conferință despre datinele de Crăciun. Corul elevilor, condus de Dl. Pinca Ioan, pedagog, a cântat mai multe colinzi. S'au recitat și poezii. Elevul Brad Ioan cl. VII l. a recitat foarte bine „Plugușorul”. Pe urmă s'a predat cu mult succes „Irozii” de către elevii clasei VIII. Pentru aranjarea și conducerea serbării au lucrat Seicean Horașiu și Muntean Septimiu.

Pilda unui evlavios comerciant

Sf. Vicențiu de Paul, într'o predică ținută în noaptea de Crăciun, ne povestește următoarele:

Un evlavios comerciant avea obiceiul să dea un prânz bogat în fiecare an, la Crăciun, având de oaspeți un copil, o femeie și un bărbat sărac, vând ca prin aceasta să cinstească Sfânta Familie. Când comerciantul s'a aflat pe patul morții, i-a apărut Pruncul Isus, Preacurata Fecioară Maria și Sf. Iosif, adresându-i aceste cuvinte: „Fiindcă tu ne-ai chemat așa de des la masa ta, în ziua de Crăciun, tu vei fi oaspețle nostru în cer”.

Frumoasă pildă din partea acestui comerciant cinstit, care deși avea mari greutăți familiare, nu-și uita de săracii lui Isus. Nici Isus nu și-a uitat de el.

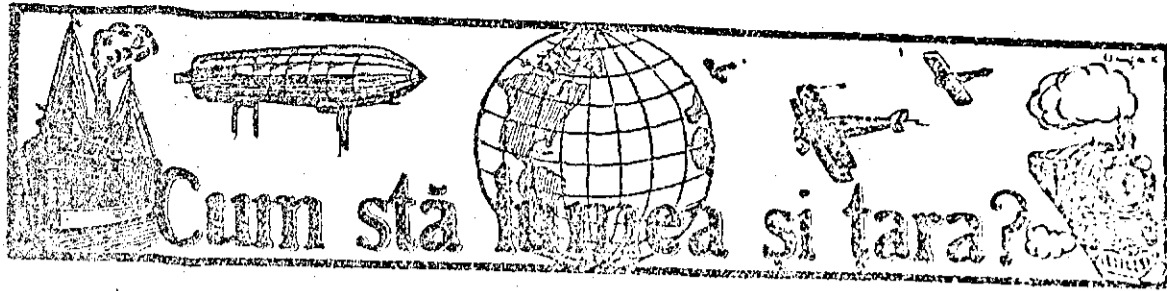
Nașterea Mântuitorului

Sf. Francisc de Assisi se scula foarte des la miezul nopții pentru a adora dumnezeescul Prunc care s'a făcut om din dragoste față de neamul omenesc și care s'a născut din Preacurata Fecioară Maria în peștera din Viflaim. Intr'o zi, fiind la masă și ascultând verseturile din Evanghelie: „Și a născut pe fiul său, și l-a înfășat, și l-a pus în iesle, pentru că nu aveau loc în casa de oaspeți” (Luca II, 7), se ridică numai decât și se duse de se așeză pe pământ: „Indrăzni-vou, exclamă el, să rămân la masă ca o slugă netrebnică, eu cel din urmă între oameni, eu cel încărcat de păcate, când Maica lui Dumnezeu s'a mulțumit să locuiască într'o peșteră și când Stăpânul lumii s'a mulțumit să se nască în iesle, pentru a ne învăța ce e răbdarea și sărăcia?”. Și astfel întins pe pământ își mânca bucată de pâine cerșită dela credincioși.

Trei ani înainte de moarte, pentru a face credincioșilor mai scumpă amintirea Nașterii Domnului, a cerut Papei autorizația de a permite unui preot să slujească sfânta liturghie din noaptea de Crăciun în mijlocul unei mari păduri. A poruncit deci fraților să-i construiască din lemne ceva asemănător peșterii din Viflaim, iar în peșteră o iesle simplă. A dus acolo un asin și un bou. Acest spectacol pe cât de sărăcăcios pe atât de pios a atras

multă lume. Pădurea era luminată puternic de multe torțe iar cântările de bucurie ale fraților făceau să răsunec pădurea. Sf. Francisc stând lângă iesle, cu ochii înmuiați în lacrimi, citi sfânta Evanghelie care ne amintește Nașterea Domnului, cu o bucurie cerească. Dorind însă ca misterul Nașterii Domnului să lovească nu numai privirile ascultătorilor, ci și urechile și inimile lor, ținu una dintre cele mai dulci vorbiri despre Nașterea Mântuitorului, care a preferit ieslele leagănului de aur și peștera rece unui palat încălzit. Sf. Bonaventura care a scris așa de frumos viața Sfântului Francisc, ne spune că în cursul ceremoniei mai multe persoane au văzut un Prunc din cele afară de frumos dormind în iesle, iar în acel loc s'au săvârșit mai multe minuni.

Pe Dunăre s'au scufundat mai multe vase din cauza furtunii. Din cauza unei furtuni puternice, care a băntuit pe Dunăre în ziua de 13 Decembrie, s'au scufundat mai multe vase, între cari șlepul „Eufrosina”, șlepul „Gheorghe P.”, care deși era legat de chelu, a fost smuls de furtună și scufundat. Au mai fost scufundate bacul Sf. Anton, bacul Marcela, șalupa I. R. R. Nr. 1, șalupa „Monette”, șalupa Br. 347 și alte 3 șalupe.

Lucrările Parlamentului

Întâia ședință a Adunării Deputaților a avut loc în 2 Decembrie, după masă. Pe banca ministerială au luat loc toți membrii guvernului în frunte cu dl Gh. Tătărescu. Scunul prezidențial l-a ocupat dl prof. C. I. Parhon, ca președinte de vârstă. Patru din cei mai tineri deputați au fost propuși de secretari.

Apoi, prin tragere la sorți, s'au numit secțiile de verificare a titlurilor deputaților. Aceste secții au cercetat dosarele alegerilor și în ședințele cari s'au ținut în zilele următoare au verificat și au proclamat aleși deputații din toate județele.

Isprăvindu-se aceste lucrări s'a trecut la alegerea președintelui. A fost ales dl Mihail Sadoveanu. S'au mai ales și 6 vice-președinți, 3 secretari și 4 chestori.

Astfel, Parlamentul a fost constituit și potrivit Regulamentului Adunării Deputaților, s'a ales o comisie din 15 deputați, care să redacteze răspunsul la Mesajul Majestății Sale Regelui.

După prezentarea acestui răspuns, vor începe lucrările Parlamentului pentru aducerea legilor. Între întâile legi, cari vor trece prin parlament, vor fi cele economice. Apoi se va aduce și o nouă lege a pensiilor, care va lămurii și situația taturilor invalizilor, orfanilor și văduvelor de război și va arăta și împrejurările în cari pensionarii ar putea fi rechemati în slujbe de stat.

Desființarea curților marțiale

Încă înainte de deschiderea Parlamentului s'a adus un decret lege prin care se desființează Curțile marțiale. Tribunalele militare și Consiliile de disciplină vor funcționa ca instanțe penale militare.

Legea pentru înființarea Comisariatului

de lichidare a bunurilor Grupului etnic german, încă a fost abrogată. Lucrările acestui Comisariat tres asupra Direcției Bunurilor Statului din Ministerul Domeniilor.

Divizii decorate pentru fapte de arme

Printr'un decret lege a fost conferit ordinul militar „Mihai Viteazul” cu spade, clasa III și Stindardul de Comandament, câtorva divizii citate de trei ori prin Ordin de zi pe întreaga armată, pentru elanul, bravura și înaltele virtuți ostășești dovedite de oșiterii, saboșiterii și trupa în contra germano-maghiarilor, acoperindu-se de glorie, atât în crâncenele lupte pentru desrobirea Ardealului de Nord, cât și în cele duse pentru eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei de cotropitorii germani. Diviziile citate sunt: a 6-a infanterie, a 18-a infanterie, a 1-a infanterie voluntari Români „Tudor Vladimirescu Debreșin” și divizia 1-a cavalerie.

Pe plan internațional

lucrările se desfășoară cu multă sârguință. Cei patru miniștri de Afaceri streine, țin ședințe mereu. Toate chestiunile în legătură cu cele cinci tratate de pace cu Italia, România, Bulgaria, Ungaria și Finlanda au fost reglementate. Se crede, că data semnării tratate-

lor de pace va fi la 15 Februarie 1947. Locul unde se vor semna tratatele de pace va fi Parisul.

Se începe și discutarea tratatului de pace cu Germania. Dl Molotov, ministrul de Afaceri Streine sovietic a cerat ca discuțiile cu privire la Germania să se țină la Moscova, probabil prin 10 Martie.

În Slatul Miniștrilor Afacerilor Streine dela New-York au început discuțiile și asupra despăgubirilor de război din partea Italiei și Bulgariei. S'a hotărât că Italia să dea Jugoslaviei ca despăgubire de război suma de 125.000.000 dolari.

Arma atomică

Tot la New-York în sflatul celor patru miniștri, s'a pus în discuție și arma atomică. Dl Molotov, reprezentantul Uniunii Sovietice a primit propunerea delegatului american, de a se scoate dintre armamente arma atomică, precum și ori ce arme cu putere de distrugere în masă.

S'a propus și înființarea unei comisii internaționale de control pentru puterea atomică și pentru toate descoperirile științifice, astfel în cât să se asigure folosința lor numai pentru scopuri pașnice.

Constituția Stalinistă

În luna Decembrie 1936, congresul Sovietelor din Uniunea Republicilor Socialiste a adoptat, în urma raportului Generalissimului Stalin, o nouă constituție Era atunci, pentru Europa, o perioadă de mari frământări. Fascismul se'ntindea ca o pecingine în toate țările europene din apus. Oamenii luminați vedeau cu îngrijorare amenințarea războiului care trebuia să vină.

În aceste momente, marele popor vecin dela răsărit, primea noua constituție prin care i se constințeau dreptul la libertate și la muncă. Tot aici se proclamă perfectă egalitate a oamenilor, fără deosebire de vârstă, sex sau religie. Interesa doar, calitatea omului și folosul lui pentru societate. Articolul 12 din constituția stalinistă prevede: „În U. R. S. S. munca este o datorie și o onoare pentru fiecare cetățean capabil de a munci”. Acest lucru a adus la progresul realizat de Uniunea Sovietică în toate domeniile. Și acesta este desgur meritul aceluia cari au redactat această nouă constituție, dela a cărei punere în aplicare s'au împlinit la 5 Decembrie a. c. 10 ani.

Mareșalul Montgomery,

șeful statului major, imperial britanic, a sosit la Londra, după călătoria ce a făcut în Orientul apropiat și Europa, pentru a vizita trupele engleze.

Senatorul american

Wavreu Austin, delegatul Statelor Unite în Consiliul de Securitate, a anunțat că dl John Rockefeller, miliardarul american, a oferit suma fabuloasă de 8.500.000 dolari pentru cumpărarea unui bloc la New York, care să servească de sediu permanent al Organizației Națiunilor Unite. Aceasta pentru ca O. N. U. — care menține pacea și securitatea în lume — să fie legat de marele oraș american.

Greva minierilor americani s'a terminat,

În urma ordinului dat de d. John Lewis, până la 31 Martie 1947, după ce a ținut 17 zile. De fapt greva a fost numai suspendată. Astfel s'a pus capăt suferințelor provocate de lipsa cărbunilor. Viața a început să reintre în normal. Traficul căilor ferate americane va fi restabilit și exportul peste ocean va reîncepe.

Congresul panslav,

la care iau parte toate națiunile slave: Rușii, Jugoslavii, Bulgarii și Cehoslovacii și-a început lucrările la Belgrad, în ziua de 8 Decembrie. Mareșalul Tito, în numele guvernului gazdă, a urat bun sosit delegaților și a arătat în discursul său că Congresul nu va urmări crearea unui bloc panslav îndreptat împotriva altor puteri. Mareșalul Tolbuchin, din partea U. R. S. S., a arătat deasemenea că toate națiunile slave sunt insuficite de dorința de pace și securitate.

Introducerea noului Protopop la Ocna-Mureșului

Duminecă, în 8 Decembrie a. c., la Ocna-Mureșului a fost mare sărbătoare. Frumoasa biserică era tixită de lume venită să asiste la instalarea noului protopop Aurel Pop, fost profesor la Cluj. Din acest prilej au venit din partea Blajului Păr. canonic Dumtru Neda și Păr. prof. Dr. Simion Crișanu.

Ceremonia instalării a avut loc în cadrele sf. Liturghii la care au servit oaspeții dela Bisj, Păr. Virgil Nicoară (notar tractual), din Ciunga și noul protopop.

Păr. canonic Neda într'o cuvântare impresionantă a arătat rostul preoției în viața individuală și socială precum și minunile săvârșite pe teren național de oamenii bisericii. A prezețat apoi credincioșilor pe păr. Aurel Pop, care vine în mijlocul lor să le fie părinte și păstor. Păr. Crișanu, citește decretul de numire, apoi Păr. Neda predă noului păstor cheile bisericii, Evanghelia și crucea, aducându-i aminte să păstorească cu vrednicie pe credincioșii din Uioara. Mulțumește apoi, în numele Bajului, părintelui Nicoară care a condus agendele protopopești timp de 6 luni. În numele preoților din protopopiat vorbește Păr. Nicoară Răspunde emoționat noul protopop mulțumind Blajului pentru încredințarea dată și rugându-i pe credincioși să-l primească cu drag și să-i asculte cuvântul care este al Domnului. Mulțumește apoi autorităților și le cere colaborarea în munca sa duhovnicească. Păr. Crișanu îndeamnă pe credincioși să alerge la noul păstor și să-l înbească.

La sf. Liturghie au fost de față toate autoritățile în frunte cu Păr. ortodox Savu Sava, cu primarul Dreghici și cu întreg curatorul.

Răspunsurile le-a dat corul bărbătesc condus cu multă pricepere de dl Hoppârteanu. La sfârșitul sf. Liturghii a vorbit Păr. ortodox, urându-i bua sosit și asigurându-l de prietenie sinceră pentru o colaborare rodnică.

După sf. Liturghie s'a servit o masă la închința d-lui Dr. Bogdan, notar public, la care au luat parte membrii curatoratului și unde a vorbit d-l Romul Stefa, directorul dela Solyay. După masă a avut loc vecernia la care a vorbit Păr. S. Crișanu.

Nu este Român,

care să nu citească.

„UNIREA POPORULUI”

